

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 139. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117885040/facsimile.pdf (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

tung og fast med ned i Kælderens koglende Mulm.

Og Sølvør knælede i sin Glug og kyssede det lille Kors og bad til sin Madonna og følte ligesom hendes faste levende Kys i de kølige Sten. Og han spejdede efter Stjerner mellem Buskenes Løv, og han længtes efter Nattens store Lys, at det skulde gaa frem og levendegøre hans Drømmesyner.

En Græshoppe sang sin Elskovsmelodi i smaa afbrudte Sølvlyde, der syntes at komme saa ganske nær fra og dog ligesom bragte Duft fra modne Marker og høje Grøfteplanter.

Sølvør følte i sit Hjerter en svulmende Taknemlighed mod Natten og dens mægtige Herre. Han kendte saa lidt til Livet i dets Uendelighed af Former og forstod intet af, hvad han saa. Men han fornå Naturens sunde Søvn som en mild Fællesmagt, der omsluttede Hest og Fugl, Ko og Insekt, Blomst og Bær, Orm og Kryb, hvert lille Skud og hvert lille Dyr i et uhyre Moderskød, hvor alle var ens, alle lige smaa, men alle lige trygge. Og Sølvør strakte sine Arme mod dette høje ubegribelige, han favnede det i sin Sjæls Fylde, og han følte Taknemlighed mod den Stjerne, der lyste gennem Løvet, mod Bladenes melodiske Raslen.